

[Socialministeren.]

ærede Medlems Tone meget betydeligt. Det kan kun glæde mig; hvad man kan vente sig ad Aare, imødeser jeg med stor Forventning. Men mere betænkelig blev jeg ved at lægge Mærke til, at det ikke alene var Toneføringen, men at det ogsaa var det ærede Medlems socialistiske eller kommunistiske Overbevisning, der havde forandret sig; thi det ærede Medlem gik i sin Tale ud fra, at den politiske Lovgivningsmagt i Virkeligheden var ansvarlig for de nuværende Tilstande i Samfundet og var i Stand til at skabe dette Samfund om. Er det i Overensstemmelse med den marxistiske Opfattelse, som det ærede Medlem, om end i en særlig Udgave, gør sig til Talsmand for? Efter denne Opfattelse overvurderer man ikke den politiske Magts Indflydelse i Forhold til de økonomiske Magtfaktorer i Samfundet, og det glæder mig altsaa at se, at den kommunistiske Ordfører nu er blevet udpræget Tilhænger af den politiske Magts Betydning; saa vil han maaske opgive de udenomparlamentariske Aktioner, som han før alene lagde Hovedvægten paa.

Det ærede Medlem vendte sig til Loven om offentlig Forsorg og mente, at efter den Lov vilde i Virkeligheden de arbejdsløse, der faldt ind under Loven, og som ikke kunde faa Hjælp selv efter Gennemførelsen af dette Lovforslag, blive meget daarligt stillet. Jeg har advaret, akkurat ligesom den kommunistiske Ordfører gjorde i Dag, jeg har advaret mange Gange imod at bygge alt for meget paa en Understøttelseslovgivning. Jeg har sagt: det vil ikke være muligt for Samfundet, hvis det ikke sørger for at skaffe Arbejde i betydelig Udstrækning, eventuelt ved en Forkortelse af Arbejdstiden, det vil ikke have økonomiske Midler til at undgaa gennem en Understøttelseslovgivning, Forsørgelseslovgivning, at store Dele af Arbejderklassen efterhaanden synker ned i Proletariatet.

Det er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i, det er alle Socialdemokrater enige med ham i. Derfor lægger vi Hovedvægten paa, og derfor har jeg altid lagt Hovedvægten paa den Lovgivning, der er af økonomisk Betydning for Samfundet, ikke den, der kun tildeler Understøttelse, og som ikke ændrer noget som helst i Samfundets Fundament paa noget som helst Omraade.

Men derudfra at slutte, at Bestemmelserne i Socialreformen har den Karakter, som det ærede Medlem gav Udtryk for, er ganske galt. Jeg kan der henvise det ærede Medlem til de Fortolkninger — det bliver

altsaa officielle Fortolkninger — af de forskellige Paragraffer, der her bliver Tale om, § 293 i offentlig Forsorg om Supplering af utilstrækkelig Arbejdsløshedsunderstøttelse, § 307, som det særlig bliver, jfr. § 297 i offentlig Forsorg om Hjælp til de arbejdsløse, der ikke er arbejdsløshedsforsikrede, disse Fortolkninger, som staar i de ovennævnte Kronikker, for øvrigt ogsaa i den Udgave af Socialreformen med Noter, der er udsendt officielt fra Socialministeriet. Hvis det ærede Medlem vil se der, vil han se, at hvis en Kommunalbestyrelse vilde handle, som det ærede Medlem siger, vilde den handle i Strid baade med Lovens Ord, dens Aand og dens Forudsætninger. Det har han ikke Lov til i al Almindelighed at forudsætte.

Jeg kan i og for sig godt give det ærede Medlem Ret i, at det ser ulogisk ud, naar man vil udbygge Forsikringen paa Grund af kronisk Arbejdsløshed, saa at undtage dem, der falder for 26 Ugers Bestemmelsen. Men det ærede Medlem maa paa den anden Side indrømme, hvis han altsaa gaar ind i hele dette Systems Tankegang, at der selv under en kronisk Arbejdsløshed, hvor det drejer sig om Forsikringssystem, om Arbejdsløhedskasser, maa være et Tidspunkt, hvor man siger: Naar det enkelte Medlem ikke har haft mere end saa og saa lang Tids Arbejde indenfor sit Fag i saa og saa mange Aar, saa er han i Virkeligheden gledet ud — og det er af Hensyn hertil, jeg har været bange for at tage denne Bestemmelse med. Jeg ansaa det ogsaa for politisk fuldkommen uigennemførligt i den Grad at svække Forsikringssystemet.

Det ærede Medlem opfordrede mig endelig til dels at oplyse ham om Arbejdsløhedskassernes økonomiske Stilling og om, hvorvidt de har udnyttet alle Laanemuligheder, dels eventuelt at korrigere hans Udtalelser vedrørende Arbejdsløhedskassernes daarlige økonomiske Stilling. Det er mig naturligvis ikke ukendt, at visse — jeg tror ikke, man kan sige en meget stor Part — Arbejdsløhedskasser er meget haardt spændt for. Det er mig heller ikke ukendt, at et Par af dem har meget store Laan. Men jeg kan ikke sige, at jeg deler det Syn, det ærede Medlem gav Udtryk for, eller at Arbejdsdirektoratet, som jo er særlig sagkyndigt paa disse Omraader, har dette Syn. Tallene for de enkelte Kasser, det drejer sig om, har jeg naturligvis ikke præsent, og jeg har ikke tænkt paa, at dette Spørgsmaal vilde blive fremdraget. Der bliver vel Lejlighed til under Behandlingen af et af de Forslag, som det ærede Medlem